

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj GŽ-2525/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Jadranke Travaš, kao predsjednice vijeća, Roberte Pandža, kao članice vijeća i sutkinje izjaviteljice te Ksenije Grgić, kao članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Dajane Buljan iz Vodica, Stablinac 25, OIB: 99614554301, odlučujući o žalbi vjerovnika Croatia osiguranja d.d., Zagreb, Jagićeva 33, OIB: 26187994862, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Šibeniku, poslovni broj Sp-417/2023 od 8. travnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 28. svibnja 2024.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Croatia osiguranja d.d., kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Šibeniku, poslovni broj Sp-417/2023 od 8. travnja 2024.

Obrazloženje

1. Rješenjem suda prvog stupnja pod točkom I. izreke, otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Dajane Buljan iz Vodica, dok je pod točkom II. izreke, zaključen jednostavni postupak stečaja nad imovinom imenovanog potrošača te je odlučeno da se potrošač oslobađa preostalih obveza u odnosu na vjerovnike i osnove za izvršenje, pobliže navedeno točkom III. izreke citiranog rješenja.

2. Protiv navedenog rješenja žali se vjerovnik Croatia osiguranje d.d., iz svih žalbenih razloga predviđenih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), koji se primjenjuje na temelju čl. 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15, 104/17 i 36/22, dalje: SZ) u svezi s čl. 23. i čl. 79. o Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj 100/15, 67/18 i 36/22, dalje: ZSP). Predlaže pobijano rješenje preinačiti u

smislu žalbenih navoda, podredno rješenje ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

3. Žalba vjerovnika nije osnovana.

4. Ispitujući pobijano rješenje i postupak koji mu je prethodio, nije utvrđeno da su počinjene bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 353. st. 1. ZPP-a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti prema odredbi čl. 365. st. 2. ZPP-a.

5. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je sud prvog stupnja primijenio materijalno pravo iz zakonskih odredbi citiranih u pobijanoj odluci, utvrđujući da su u konkretnom slučaju ostvarene sve potrebne zakonske pretpostavke za donošenje pobijanog rješenja.

6. Iz sadržaja predmetnog spisa proizlazi da je prvostupanjski sud povodom prijedloga Financijske agencije (dalje: FINA) za provedbu jednostavnog postupka stečaja u odnosu na potrošača Dajanu Buljan iz Vodica, pozivom na odredbu čl. 79.g st. 1. i 4. ZSP-a te čl. 79.a istog Zakona, donio pobijano rješenje kojim otvara i zaključuje jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača te oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje (njih ukupno pet) navedene u točki III. izreke pobijanog rješenja, s obrazloženjem su ispunjene sve zakonske pretpostavke za otvaranje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, jer potrošač ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbine vjerovnika u razdoblju duljem od tri godine (ukupno vrijeme blokade 1337 dana), a da visina ukupnog potraživanja s osnove glavnice iznosi 450,09 eura, odnosno 3.391,20 kuna, s time da potrošača oslobađa od preostalih obveza i u odnosu na vjerovnike i osnove za plaćanje koje je Financijska agencija temeljem čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18, dalje ZPONS), prestala izvršavati, odnosno koje su brisane iz Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu, jer tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika (koje ukupno s osnove glavnice iznose 1.200,40 eura, odnosno 9.044,41 kuna), zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u Očevidniku, ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna (s time da očito omaškom pogrešno navodi da navedeni zbroj prelazi iznos od 20.000,00 kuna), a da vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa nije veća od 10.000,00 kuna.

7. Naime, pobijanim rješenjem, imajući u vidu podatke iz Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje koji vodi FINA (dalje: Očevidnik), od 5. travnja 2024., dakle neposredno prije donošenja pobijanog rješenja, uzevši u obzir utvrđenu vrijednost potrošačeve imovine (rukovodeći se time da je vrijednost imovine koja bi se mogla unovčiti manja od 1.327,22 eura u smislu čl. 79. g. st. 1. ZSP-a), broj dana blokade računa potrošača (1337 dana) i stanje duga po osnovi glavnice u odnosu na neizvršene tražbine na temelju evidentiranih aktivnih osnova (450,09 eura, odnosno 3.391,20 kuna) te stanje duga po osnovama za plaćanje koje je Financijska agencija temeljem čl. 12. ZPONS-u prestala izvršavati, odnosno koje su brisane iz Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu, sud prvog stupnja nalazi da su ispunjeni uvjeti iz čl. 79.g st. 1. ZSP-a za istodobno otvaranje i zaključenje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača te oslobođenje potrošača u odnosu na

evidentirane aktivne osnove, ali isto tako i u odnosu na vjerovnike i osnove za plaćanje koje je Financijska agencija, prestala izvršavati, odnosno koje su brisane iz Očevidnika istekom roka prema posebnom Zakonu.

8. Žalbenim navodima vjerovnik prigovara pogrešnom zaključku suda prvog stupnja da su ispunjene pretpostavke za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom navedenog potrošača, upirući na to da potrošač nije bio u blokadi duže od tri godine za neizvršenu osnovu navedenog vjerovnika koja je predana FINA-i 28. ožujka 2023. te da je pobijanim rješenjem sud uzeo u obzir povučene osnove da bi proveo postupak za osnove evidentirane u očevidniku, pozivajući se i na to da u konkretnom slučaju osnova navedenog vjerovnika proizlazi iz pravomoćno donesene odluke, pa da se ta osnova u skladu s odredbom čl. 4. st. 2. ZSP-a, ne može smatrati pravnim poslom potrošača i trgovca koji ne ulazi u područje profesionalne djelatnosti potrošača.

9. Iz sadržaja predmetnog spisa, konkretno Očevidnika od 5. travnja 2024., dakle neposredno prije donošenja pobijanog rješenja, proizlazi da je neprekidna blokada potrošača do tada trajala 1337 dana te da je u Očevidniku evidentirana jedna neizvršena osnova za plaćanje u ukupnom iznosu glavnice od 450,09 eura, s time da iz sadržaja Očevidnika proizlazi i to da su u istome na dan donošenja pobijanog rješenja (odnosno neposredno prije njegovog donošenja), bile evidentirane i četiri osnove koje je FINA prestala izvršavati sukladno odredbi čl. 12. ZPONS-a, u ukupnom iznosu nenaplaćene glavnice od 1.200,40 eura, po osnovama izvršenja i u odnosu na vjerovnike koji su također obuhvaćeni točkom III. izreke citiranog rješenja.

10. Prema odredbi čl. 79.a st. 2. ZSP-a, jednostavni postupak stečaja potrošača može se provesti nad imovinom potrošača iz čl. 4. st. 2. i 5. ovog Zakona ako: u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Fina na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbine u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice i ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

11. Prema st. 3. istog članka, jednostavni postupak stečaja potrošača provest će se i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku ako ih je agencija brisala istekom roka prema posebnom zakonu i ako: nakon brisanja osnova za plaćanje u Očevidniku nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je agencija brisala s osnove glavnice ne prelazi iznos od 20.000,00 kn ili ako tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je agencija brisala iz Očevidnika zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u tom Očevidniku s osnova glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

12. Prema st. 4. citirane odredbe, jednostavni postupak stečaja potrošača provest će se i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu evidentirane u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje zato što su vjerovnici povukli prijedlog za ovrhu odnosno zahtjev za izravnu naplatu nakon što je agencija pozvala potrošača da se očituje je li suglasan da se

provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom ako to predloži potrošač i ako: nakon povlačenja osnova za plaćanje u Očevidniku nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koji su povukli osnove za plaćanje s osnova glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna i/ili ako tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje su vjerovnici povukli iz Očevidnika zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su evidentirane u Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna, ili ako tražbina vjerovnika iz osnova za plaćanje koje su vjerovnici povukli iz Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje zajedno s tražbinama vjerovnika iz st. 3. toga članka s osnova glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

13. U ovom stupnju postupka sporno je postojanje zakonskih pretpostavki iz čl. 79.a st. 2. ZSP-a za provođenje jednostavnog postupka stečaja nad imovinom navedenog potrošača.

14. Dakle, prema podacima u spisu, konkretno Očevidniku od 5. travnja 2024., neposredno prije donošenja pobijanog rješenja kojim se otvara i zaključuje jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača i oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike iz čl. 79.a ZSP-a, utvrđeno je da zbroj glavnica po neizvršenim/aktivnim osnovama u iznosu od 450,09 eura (čl. 79.a st. 2. ZSP-a), zajedno s tražbinama vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je FINA brisala iz Očevidnika u iznosu nenaplaćene glavnice od 1.200,40 eura (čl. 79.a st. 3. ZSP-a) temeljem čl. 12. ZPONS-a, ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna s osnova nenaplaćenih glavnica, radi čega sud prvog stupnja nalazi da su ispunjeni uvjeti da se osim aktivnih - neizvršenih osnova, ujedno u jednostavni postupak stečaja uvrste i brisane osnove (s time da očitomaškom pogrešno navodi da navedeni zbroj prelazi iznos od 20.000,00 kuna).

15. Na žalbene navode valja odgovoriti da je pogrešno shvaćanje vjerovnika da se rok od tri godine predviđen odredbom čl. 79.a st. 2. alineja 2. ZSP-a, računa od evidentiranja osnove za plaćanje tog vjerovnika (28. ožujka 2023.), jer je uvjet za provođenje jednostavnog postupka stečaja potrošača ispunjen ako potrošač ima evidentiranu bilo koju jednu ili više neizvršenih osnova za plaćanje u neprekidnom trajanju od tri godine, pri čemu nije bitan broj dana blokade računa po pojedinoj osnovi, nego se ukupan broj dana blokade računa po svim osnovama, neovisno o tome što su neke osnove zbog kojih je potrošač došao u blokadu u međuvremenu plaćene, neke povučene i sl., o čemu se na istovjetan način izjasnila i mnogobrojna sudska praksa, a takvo shvaćanje je izraženo i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Rev 36/2023-2 od 19. rujna 2023., kojom je odgovoreno na postavljeno pravno pitanje "Može li sud primjenom odredbi čl. 79.a st. 2. ZSP-a u jednostavnom postupku stečaja potrošača, osloboditi potrošača od osnove za plaćanje ukoliko je ta, predmetna osnova, evidentirana u Očevidnik redosljeda osnova za plaćanje u razdoblju kraćem od tri godine, a koji rok je propisan čl. 79.a citiranog Zakona", na način da je "Za ostvarenje pretpostavki propisanih odredbom čl. 79.a st. 2. ZSP-a za provođenje jednostavnog stečaja nad imovinom potrošača, potrebno kumulativno ispunjenje dva uvjeta: da potrošač na dan otvaranja postupka, tj. na dan donošenja rješenja ima evidentiranu jednu ili više neizvršenih osnova za plaćanje u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koje vodi Financijska agencija radi prisilnog ostvarenja tražbine u iznosu do 20.000,00 kn s osnova glavnice - dakle,

aktivnih osnova, pri čemu se navedenom odredbom propisano trajanje razdoblja od tri godine blokade računa utvrđuje na temelju ukupne neprekidne blokade računa potrošača po svim osnovama koje su evidentirane ili su bile evidentirane (ikad) u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje koje vodi Financijska agencija."

16. Slijedom navedenog, suprotno žalbenim prigovorima vjerovnika, razdoblje od tri godine u smislu zakonske odredbe iz čl. 79.a. st. 2. ZSP-a, utvrđuje se na temelju trajanja ukupne blokade po svim osnovama koje su (ikad) bile upisane u Očevidniku, a ne samo obzirom na trajanje blokade na temelju osnova za koje je pokrenut postupak stečaja, pa kako je potrošač na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača bio u neprekidnoj blokadi 1337 dana, slijedi da se radi o razdoblju dulje od tri godine neprekidno.

17. S obzirom na navedeno, kako je u konkretnom slučaju prvostupanjski sud utvrdio da je na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača u Očevidniku FINA-e bilo evidentirano pet neizvršenih osnova za plaćanje (koje su predmetom pobijanog rješenja pod točkom III. izreke), da ukupno nenaplaćeni iznos glavnice po tim osnovama ne prelazi iznos od 2.654,46 eura / 20.000,00 kuna, kao što je utvrdio i to da potrošač ima evidentirano 1337 dana neprekinute blokade, dakle u trajanju dužem od 3 godine, proizlazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni kumulativno propisani uvjeti iz naprijed citirane zakonske odredbe čl. 79.a st. 2. ZSP-a, slijedom čega pravilno sud prvog stupnja nalazi da su ispunjeni uvjeti da se osim aktivnih - neizvršenih osnova, ujedno u jednostavni postupak stečaja uvrste i brisane osnove za koje oslobađa potrošača.

18. Stoga, pravilno je prvostupanjski sud temeljem odredbe čl. 79.g. st. 1. i 4. ZSP-a, u svezi s čl. 79.a istog Zakona, oslobodio potrošača preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje spram vjerovnika navedenih pod točkom III. izreke pobijanog rješenja, pa tako i u odnosu na žalitelja (utvrdivši u odnosu na navedene vjerovnike postojanje zakonom propisanih uvjeta koji potrošača oslobađaju obveza), slijedom čega su neosnovani žalbeni navodi žalitelja kojima osporava postojanje uvjeta za donošenje pobijanog rješenja.

19. Pored navedenog, neosnovani su i žalbeni navodi kojima žalitelj upire na to da u konkretnom slučaju osnova navedenog vjerovnika proizlazi iz pravomoćno donesene odluke, pa da se ta osnova u skladu s odredbom čl. 4. st. 2. ZSP-a, ne može smatrati pravnim poslom potrošača i trgovca koji ne ulazi u područje profesionalne djelatnosti potrošača. Naime, činjenica da osnova navedenog vjerovnika proizlazi iz pravomoćno donesene odluke, sama po sebi ne upućuje na zaključak da se radi o tražbini koje se potrošač ne može osloboditi u jednostavnom postupku stečaja potrošača, dok sam vjerovnik suprotno ne dokazuje (pa niti sada u žalbi), pri čemu iz sadržaja spisa proizlazi da se radi o zadužnici kao sredstvu osiguranja po Ugovoru o kreditu zaključenom s vjerovnikom Raiffeisenbank Austria d.d., dakle tražbini koja po svojoj pravnoj prirodi nije izuzeta iz područja zaštite potrošača i za koju potrošač u ovom postupku ne bi mogao biti oslobođen.

20. Naime, odredbe čl. 2. st. 1. i 4. st. 2. ZSP-a, propisuju jedino da se ZSP odnosi na stečaj potrošača, kojom odredbom se ujedno daje definicija potrošača, no isti Zakon, kada su u pitanju obveze kojih se potrošač može osloboditi, ne propisuje da

se potrošač može osloboditi samo obveza koje su proizašle iz pravnog posla kojeg je sklopio s trgovcem, niti taj Zakon razlikuje vrste osnova za plaćanje, radi čega osnovu za plaćanje, suprotno žalbenim navodima žalitelja, može predstavljati i tražbina utvrđena sudskom odlukom. Pored toga, u odredbi čl. 77. ZSP-a su izričito navedene obveze kojih se potrošač ne može osloboditi, a to su one koje se odnose na uzdržavanje djece, roditelja i drugih osoba koje je potrošač dužan uzdržavati, imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom ili prekršajem, naknadu štete nastalu kaznenim djelom ili prekršajem, te naknadu štete zbog smrti ili teže tjelesne ozljede, kojom odredbom su, dakle, taksativno navedene obveze kojih se potrošač u postupku stečaja potrošača ne može osloboditi, pa je za zaključiti da potrošač može biti oslobođen svih drugih obveza koje nisu navedene u citiranoj odredbi ZSP-a (jednako stajalište zauzeto je i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-525/2021-2 od 18. svibnja 2021. po pitanju tumačenja odredbe čl. 4. st. 2., 3. i 5., te čl. 77. st. 1. ZSP-a).

21. Iz svih naprijed obrazloženih razloga, žalbu žalitelja je valjalo odbiti kao neosnovanu te odlučiti kao u izreci ovog rješenja temeljem čl. 380. toč. 2. ZPP-a, u svezi s čl. 10. SZ-a i čl. 23. i 79.o ZSP-a.

U Zagrebu 28. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Jadranka Travaš

Broj zapisa: **9-30868-5e894**

Kontrolni broj: **0c418-af0de-d0337**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jadranka Travaš, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.